

FÜGGELÉK

1. számú melléklet: A történetek rövid összefoglalója

A) Kristóf (7)

Tanácsstalanul ácsorgott az asztalon lévő játékok előtt, több instrukcióra volt szüksége, félénk volt eleinte. Miután elhangzott az első, fő instrukció, a válasza az volt, hogy játszanak, de nem nyúlt semmihez, csak rám nézett és mondta. Ezután tanácsstalan volt, próbáltam lehetőségeket felvázolni neki, majd úgy döntött a nagy mackó, elviszi a kicsit az óvodába. Így búcsúzott a kis bocstól: „Jó legyél!” A másik mackó, az apa kicsit később: „Szia! Megjöttem! Haza viszlek”. Ezután megeteti: „Gyere! Eszünk!” A tányéron többféle ételből is kanállal eteti a kis mackót. Ezután ezt mondja neki: „Aludjunk!” Ezután lefekteti a kis mackót az ágyba, úgy ahogyan találta az elején. Megfigyeltem közben az arcát, végig öröm és mosoly kísérte a játékfolyamatot. Kicsit félénk volt, és sokszor figyelte, hogy nézem –e őt, és mit csinálok amíg ő játszik. Úgy éreztem kicsit zavarban volt.

B) Kira (7)

Az anyamackó ébresztése: „Gyere! Mennünk kell az erdőbe fáért.” Kismackó: „Anyu! Felszállhatok a hátadra?” Anyamackó: „Persze Kicsim! Nagyon hideg van, ennyire korán nem kellett volna elindulnunk.” Gyerekmackó: „Anyu nagyon fázok! Menjünk haza!” Anyamackó: „Jól van kicsim, megyünk.” Hazaérnek. Anyamackó: „Bújj be az ágyba, mi is megyünk apáddal. Apád olyan nagy, hogy be sem férek a takaró alá, odafekszek elétek. Jajj, jajj, jajj, el kéne menni az erdőbe fáért. Ti maradjatok itthon, én elmegyek. És vigyázz a kismackókra!” Elindul az anyamackó az erdőbe. „Viszek haza fát is és mézet is.” A játékokhoz tartozó ceruzák voltak a fák. Hazaér. „Meghoztam a mézet!” Kismackó: „Nyami, nyami!” Apamackó is eszik, anya rászól: „A kismackót is engeddd oda.” Visszamegy az erdőbe fáért. Hazaér, hozott fát, begyűjtanak, mert fáznak. Hoz nekik még mézet enni a szobába. Anyamackó bebújik az ágyba a tűz mellé mert fázik: „De most már aludjunk!” Vége. A gyermek teljes átéléssel játszott, talpraesetten és habozás nélkül kezdett a játékba. Pár másodpercnyi gondolkozás következett az instrukció után, majd egyből a játékba kezdett. Arcán mosoly volt és örömmel töltötte el, az anyai szerepbe való beleélése. Gondoskodó jellemét mutatta, inkább az anyamackóval azonosult, mint a kis mackóéval. Az apának kevés szerep jutott. Mikor másodjára ment fáért az erdőbe az anyamackó, azt mondta

búcsúzásul az apamackónak, hogy vigyázzon a kismackókra, pedig a játékban csak egy kismackó volt. A 7 éves kislánynak van egy nagyobb lánytestvére, tudat alatt úgy érzem őt is beleszötte a történetbe.

C) Maja (6)

Felébreszti az anyamackó a kismackót, kiviszi a konyhába és megeteti (reggeli). Ezután kimennek a kertbe. Anyamackó: „Elmegyünk a játszótérre. Gyere kismackó!” Majd hazamennek. Ebédelnek, aztán lefekteti aludni. Ebéd után kimennek megint. Anyamackó: „Lassan mehetünk aludni.” Majd lefekteti vissza az eredeti pozíciójába, ahogy találta a kismackót. Az apa ebben a történetben nem jelenik meg. A kislány családjáról tudom, hogy az édesapa ritkán tartózkodik otthon, munkahelye miatt. Belföldön sofőr. Lényegre törő játékfolyamat, semmi kitöltés, a rutin, napi cselekvések sorozata, az édesanya főszerepében. Az anyamackó gondoskodó a kismackóval. A kislány játékfolyamata örömteli volt, ugyanakkor némi féltékenységet éreztem rajta. A párbeszéddek is csak a lényegre utaltak, kitöltő beszélgetés nem igen volt megfigyelhető. Indulatszavakat nem használt.

D) Bíbor (5)

Nem szerette volna eljátszani a játékot, amíg kihívtam volt kedve hozzá. A szobába beérve megilletődött és félénk volt, így nem erőltettem rá a játékot, így vele nem készült anyag.